

VOOR U GELEZEN

USE OF PAIN ASSESSMENT TOOLS: IS THERE A PREFERENCE?

MARAY GORDON, ELISABETH
GREENFIELD, JANET MARVIN,
CYNTHIA HESTER AND SHARON
LAUTERBACH.

JOURNAL OF BURN CARE &
REHABILITATION, 1998, VOL. 19,
NR. 5, PP451-454

Pijn is een groot probleem voor de brandwonden patiënt. Optimale pijnbehandeling is gerelateerd aan het effect van de pijnmedicatie dat alleen geëvalueerd kan worden door een pijncijfer of score van de patiënt zelf. Er zijn een aantal instrumenten die hiervoor gebruikt kunnen worden zoals de verbale schaal (geen pijn, milde pijn, matige, ergst denkbare pijn) de "gezichtjesschaal" (vooral gebruikt bij kinderen vanaf 4 jaar), de Visuele Analoge Schaal (een lijn van 0 tot 10 waarbij de 0 geen pijn weergeeft en de 10 de ergst denkbare pijn) en de kleurenschaal

die van licht (geen pijn) naar donker (ergst denkbare pijn) gaat. De auteurs hebben in eerste instantie onderzoek gedaan naar het meetinstrument dat gebruikt wordt in de Amerikaanse brandwondencentra. Het meest gebruikte instrument was de VAS, met als goede tweede de verbale schaal. Er was geen standaard regime wanneer en welke pijnschaal werd gebruikt. De onderzoekers wilden zich hierna richten op welk instrument de patiënten het prettigst vonden in gebruik om hun pijnscore aan te geven. Hiertoe werden in totaal 40 patiënten in drie brandwondencentra gevraagd te participeren. Drie aaneengesloten dagen gaven zij hun pijn aan op een gezichtjesschaal en op de verbale schaal. Na de drie dagen vond een wisseling van de instrumenten plaats en gaven zij drie aaneengesloten dagen hun pijn aan op de VAS en de kleurenschaal. De volgorde van gebruik van de pijnschalen was wisselend. Hierna werd de patiënt gevraagd de twee voor hem prettig-

ste schalen uit te kiezen. Opnieuw werd pijnscore drie achtereenvolgende dagen gemeten, maar nu met één pijnschaal en er werd gewisseld na drie dagen zodat de andere pijnschaal gebruikt kon worden. De resultaten waren verrassend. De gezichtjesschaal (een schaal die eigenlijk alleen bij kleine kinderen wordt gebruikt) werd significant prettiger ervaren, met als goede tweede de kleurenschaal. Een opvallend verschil was echter wel dat de weinige vrouwen (n=5) in deze studie altijd de VAS prefereerden boven de gezichtjes- of kleurenschaal. De onderzoekers gaven aan dat dit onderzoek zijn beperkingen had in verband met het kleine aantal patiënten. Verder onderzoek op grotere schaal is geïndiceerd aangezien in de meeste brandwondencentra in de USA pijnschalen gebruikt worden die de mannelijke patiënten uit dit onderzoek niet als prettig ervaren.

Helma Hofland

PAIN IN VENOUS LEG ULCERS

D.HOFMAN, T.J. RYAN, F. ARNOLD,
G.W.CHERRY, C. LINDHOLM, M.
BJELLERUP, C.GLYNN

JOURNAL OF WOUND CARE 1997,
VOL.6, NR.5, PP 222-224

Veel patiënten met veneuze ulcus cruris lijden pijn. Omdat dit vaak onderbelicht blijft en de ulcus cruris voor genezing vaak een lange weg heeft te gaan hebben de schrijvers van dit artikel een prospectief onderzoek opgestart om meer inzicht in deze problematiek te verkrijgen. Patiënten met een ulcus cruris uit Zweden en Oxford (UK) werden benaderd om aan dit onderzoek mee te doen. In eerste instantie participeerden 140 patiënten aan dit onderzoek. Uiteindelijk werden 94

patiënten echt geïdentificeerd met een veneus ulcus. Deze patiënten werd naar pijnintensiteit en voorkomen van pijn gevraagd middels een semi gestructureerd interview en met behulp van de McGill pijn lijst. Om de pijn aan te geven werd ook gebruik gemaakt van een verbale schaal (0 = geen pijn en 4 = erge pijn, 5 = ergst denkbare pijn) Meer dan de helft van deze patiënten (64%) gaven aan dat zij "erge" pijn hadden, een score tussen de 4 en 5 op de verbale schaal. Slechts 39% van deze patiënten gebruikten opiaten als pijnstillers. De andere patiënten namen af en toe een milde pijnstiller tot helemaal geen pijnstillers. Van deze patiënten rapporteerde 38% een continue pijn en had 64% slaapproblemen ten gevolge van de pijn. De onderzoekers gingen ook na of een kleine interventie zoals het

been hoog leggen de pijn voor de patiënten verminderde. Bij een aantal patiënten verergerde de pijn echter door deze interventie. De meeste patiënten (61,7%) hadden veel pijnklachten in het ulcus, 43,6% rondom het ulcus en 41,4% gaf op meer dan één plaats pijnklachten aan. Pijn is een groot probleem bij deze patiënten. Door het chronische karakter lijkt pijn een klacht die door hulpverleners onderbelicht wordt. De pijn lijkt niet adequaat behandeld te worden, terwijl dit naast de pijn ook veel slaapproblemen tot gevolg heeft. De onderzoekers geven aan dat pijn bij deze categorie patiënten beter in kaart gebracht moet worden, zodat de patiënten geholpen worden.

Helma Hofland